

אֵלֶּי אִי אִיתָמָר בִּו'. אִין גִּירָא וּו נְכוּנֵה דִלְכָאורֵה מִשְׁמַע שְׁלֶרְבָּה עֲלָמֵה הִיִּה מְקַשָּׁה וְטִפִּי הִי יִנְחֵל אִי הוּה גֵרָם אֲלֵה אִמֵּר רַבָּה אֲבָל לִפִּי זֶה הוּה רָרִיךְ לוֹמֵר דְּרֵינָה פִּלְגוּי אַתָּה: **רַבִּינָא** אִימֹר בְּשֵׁר הַפֶּתַח שְׁנִי. וְיִמְלֵת דְּרַבָּה כְּדִקְדָּמֵר מֵעִיקֹרָה וּבִשְׁאִינֵה שֶׁל הַפֶּתַח וְיִתֵּמֶה דְּרַבָּה

קאמער לא שנו משמע דלמחמתין קאי והא מחמתין מיירי בשל הפתק^א וי"ל דרישא מיירי בכל גזיר צמד בין של הפתק בין שאינם של הפתק דלין מטעמים אותן וקאמער רבא לא שנו בהנהו פתקים שאינם של הפתק אללא שלא טמן בהן אללא טמן בהן מטעמילים אותן וקאמער רבא לא שנו דקמיי פסא דריש הוה עושה רב בשל הפתק קאמער ואע"פ שטמן בהן אין מטעמילין כיון שלא הומינין^ב:

וְרַב אִמְרַי אָמַר יִשָּׁב אֶע"פ שֶׁלֹּא
קָשָׁר וּשְׁמֹאל חִשְׁבָּה. רַבִּינוּ
שִׁמְשׁוֹן הֶזְקֵן פֶּסֶק כִּרְצֵי אִמְרַי מִדִּקְאִמְרַי
בְּסִמּוּךְ רַב אִשִּׁי שְׁהוּא בְּתַרְחָה מִמֵּנִי
נִמְי דִּיקָא^א וְרַ"ת פֹּסֵק כִּרְצֵי מִנְחָה
קוֹשִׁיטָא כְּמוֹ שִׁמְפּוּרֵס בְּפֶרֶק לֹא הִכְלִיס
(לִקְמוֹן דָּף קטו. בְּד"ה יִרְיָא חֹמֶר וְסֵס):
בְּפִקְדוּרֵין וּבִצִּיפָא. פְּרִ"ח חִפְפָה
שֵׁס זֶה שַׁעַר וְזוֹמִינִן
אוֹתָהּ בְּרֵאשִׁית הַקֶּרֶם וְנִרְחָה שְׁהוּא
שַׁעַר רִאשׁוֹ: **אִבְרָא** צִבְעוֹן בְּשִׁמּוֹן
אִין יוֹצֵאִין בְּהֵן. לֹאֹ דוֹקָא אִין יוֹצֵאִין
דִּלְפִּילוֹ לְנִטְלֹטֵס אֲסוּר לְפִי שְׁלֵיטֵס
מוֹכִיטִים אֵלֶּה נִקְטָא אִין יוֹצֵאִין אֲבָד רִישָׁא
וּבְסִמּוּךְ נִמְי דִּקְאִמְרַי אֲבָל אִין בְּהֵן
שַׁעַר אֲחֵת מַנְעִיד יוֹס לֹאֹ דוֹקָא יִנְאִי
דְּהוּא הִדִּין יִשָּׁב בְּהֵן בְּצִיטוֹ:
וְאִם יִצָא בְהֵן שַׁעַר אֲחֵת בּוֹ.
אֶע"פ^א שֶׁלֹּא צָבַע וְלֹא חִשַּׁב
הֵיִינוּ כִּרְצֵי אִמְרַי דְּלִמְרַי יִשָּׁב אֶע"פ שֶׁלֹּא
חִשַּׁב וְלֹא קִישָׁר קֶשֶׁה לְרַ"י רִישָׁא דְקִתְמִי
יוֹצֵאִין בְּהֵן זִמּוֹן שֶׁצָּבַעַן מִלֵּי אֲרִיטָא
צָבַעַן אֲפִילוֹ חִשַּׁב נִמְי שֶׁלֹּא דֵּאֵל כִּיֹּן
דְּמִתִּיר יִנְאִי אֶע"פ שֶׁלֹּא צָבַע וְלֹא
חִשַּׁב שֶׁל כָּל חִשַּׁב^ב וְלֹא צָבַע
לְדִלְכָּאוּרֵה יִסִּיבֵה גְרִיעָה מִמַּחֲשָׁבֵה וְכֵן
נִמְי יִנְאִיטָא וְתִירִין דְּהִלֵּי דִקְאִמְרַי צָבַעַן
לֹא לֵלֶאֱת בְּהֵן בְּצִטָּה אֵלֶּה כִּי לֵלֶאֱת
בְּהֵן מַנְעִיד יוֹס וְאַחַר כֵּן נִמְלִין וְסִפְּהָ
יִכּוֹל לֵלֶאֱת בְּהֵן בְּצִטָּה:
וְלֵא יִדְעָנָא אִי בֵּית הָאֵבֶל הוּא.
פִּי לֵי מִשּׁוֹם בֵּית הָאֵבֶל
הַמִּיר לֵי מִשּׁוֹם בֵּית הַמִּשְׁתָּה:
רַבִּי

[illegible]

אלה: אבל נסר וחול מוסר. דלם גריר ליה לבספ: מאי לוא. הא דתניא אסור אסור לוא משום ליה ותנא דשרי כגון שהכניס מלא קופתו לכך ועירה על גבי קרקע ומאן דאסר קסבר צמדי לואו צר מעשה לא צניין מעשה דאמר להו הא דרב יהודה ועמא לגרור אסור כרבי יהודה דלמר דבר שאין מתכוין אסור ומאן דשרי: וזהו ר"ש בפינים רישא ולא יחוס ולחמי ע"ה. לא יחוס צב. בנשר וחול שטרו צבם חמי משטרי:

המטה ולא לשכב עליו וכל בשבת
לשכב עליו והוא רך לנענעו ולשוטטו
לשכיבה שלא יהא צבור וקשה: לא
ינענעו בידו. שאסור לנטלטלו: אבל
מנענעו בגופו. כלאחר די: או שהיה
עליו כר או סדין. ששכב עליו מבעוד
יום ואפי' שלא יחדו לכן ולא יחשב
עליו דהיינו כרצ אפי' ומתן **תנא**.
לדעיל דאמר ר'ר' לקשור ופליג
אדרבן שמעון: ולא ידענא. ועירי
קאמר לה: דטרידי. ולא יכלו לקשור
מבעוד יום והתם הוא דשרי בלא
קישור אבל בעלמא לא: **מכנים** מלא
קופטו עפר. לבקוט בו זואה ורוק
ומערה העפר צביחו לארץ ונטולו
תמיד לכל זרבי: והוא שיחדו
קרן זוים. דהיינו כמזון ועומד לכן
אבל נתנו באמצע ביתו למדרס רגלים
הרי הוא בטל לגבי קרקעית הבית
ומוקפה ואסור: **כרצן שמעון**. דשרי
במחשבה בעלמא שאין מעשה מוכיח
שעומד לעשות זרבי: **דבר מעבדי**
מעשה. שכן מעשה הוא שיכול
לעשות בו מעשה הוכחה: **לימא**
כפנאי. הא דרבי יהודה צבידי
ללאו דר מעשה: **חפין**. משפספין
את הכלים בשבת לנחמחן: **חוף**
מכלי כסף בגרסקון. כמין עפר
שגדל בחצות של יין וקורין לו אלוים
והוא עיבר מתוך כלי כסף וגורר אחר

שהכסף רך והוא ממחך שהוא אז
דגרייר ליה אלא משום מוקצה קאס
זעינן מעשה וזה לא יכול: לא דר
מאן דאסר דזימנין דגרייר ואף ע
כ"ש. ומהו גרתקון אסור דודאי גרייר

(א) [מוספתא פ"ד, ב] לקמן
קסה: קסו: ג) [ע"י מוס'
לקמן קסה: סד"ה ואזדור,
(ד) [מוספתא פ"ן, ה] רש"י
מ"ו ע"ש, ו) לקמן קסח,
ז) צ"ה ח, ח) ג"א אב"ל,
(ט) [מוספת' צ"ה פ"ד,
י) ח"מ מ"ו, ב] [לעיל מא:;
ז) שם וש"נ, ט] [רש"י,
ז) שלא צנען ולא כרן
במשיחה והיינו כרב אסי כ"ל,

לעזי רש"י

ט"ש. ערמה.
אלו"ם. צריך (אלום).

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. ואפי' כח ברוך און
מטבלי'ן און, ים ים
ל. להטמנה. מוס' חלש'ס
יהוה ייחוד להטמנה און
בשל הפתח מטבלי'ן
און. ים ים [א. ג. א. ג.]
ירדיביל מהוה בהומה
גרניע מהומה גרדאח.
רעטנא. וכ"ש אם חשב
עליון כשרואל ואפי'
און. ים ים. ד. ל. א.
מאגנו הומה מטבלי'ן כ"א
כ"א מוקנה הומה ים ים,
ח"י תני קורין רעפ'ן
מוקין דרמטיח'ן לטויה
קיימ, וטבלי'ן מהוה הומה
רבל ומהנה אסירי. מוס'
און. ו. ל. א. ים. און
חלש'ס. ו. ל. א. און.
מוס' חלש'ס. א. ל.
כ. עמלא. מוס' חלש'ס.

נזיר

י"ב א מ"י פכ"ה מהל' שבת
הל"ט סמג לאוין סה
טוש"ע אר"ח סימן רנט
סעיף א:
כ ב ג מ"י פכ"ה מהל'
שבת הלכה כא טור
שו"ע אר"ח סימן שח סעיף
כ:

בא ד מיי פֿינט מהל' שבת
הלכה נון טור שו"ע שם
סעיף כד [ויס' שא סעיף נן]
בב ה ו מיי פכ"ה מהל'
שבת הלכה כב סמוג שם
טוש"ע או"ח סי' שם סעיף
לח וסימן תלח סעיף יז
בג ז מיי פכ"ג מהל' הלכות
שבת הלכה ז סמוג שם
טוש"ע או"ח סימן שגכ
סעיף ט:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) עיין ערוך ערך אפתק.